No. 2997 Zaterdag 29 Oct. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Voor Christus - Koning.

„Rex sum ego. — Ja, ik ben [illegible] Koning". [illegible]

Morgen, Zondag 30 October, zijn wij uitgenodigd en opgeroepen, moeten wij ons met man en macht als mobiliseren om met meer luister dan ooit het feest te vieren van den Christus-Koning, helaas en jammer genoeg, ook als een acte van eerherstel namens hen, die den Christus-Koning niet meer willen dienen, Zijn grootheid en Majesteit niet meer willen erkennen, Zijn aanbiddelijke Naam niet meer willen noemen, tenzij in een verwensing en een vloek.

't Is onze roemrijke regerende en grote Paus Pius XI, die ons in het jaar 1925 door zijn encycliek „Quas Primas" heeft opgevorderd om voortaan elk jaar op de laatste Zondag van October Christus' Koningschap heel bizonder te vieren.

Niet, dat de Christenheid alle eeuwen Christus niet als haar Koning en Oppersten Heer zou hebben erkend en geeërd, voorspeld reeds als Hij was door de oude Profeten als de „Vredesvorst" totdat Hij genageld werd aan Zijn kruis onder het opschrift „de Koning der Joden"; maar als deze Paus Pius XI meer speciaal een af onderlijke vierdag heeft willen wijden aan Christus Koningschap, dan heeft hij dat nodig en wenselijk geacht als een massale revue en wapenschouw van alle belijdende Godsgetrouwen tegenover hen, [illegible] opstandig als Lucifer den Christus-Koning [illegible] de mensheid vervallen willen [illegible] van Zijn troon en Hem tot afstand willen dwingen van Zijn heerschappij over de wereld.

Paus Pius XI heeft wel een profetische blik gehad.

Vroegere revoluties gingen tegen de Koningen, de groten en machtigen dezer wereld, nu zien wij om ons heen en zelfs in ons eigen midden uit overmoed en haat een revolutie groeien, een strijd op leven en dood ontketenen, tegen God zelven, tegen Christus-Koning en Zijn Rijk.

Wie deze revolutie, deze strijd, het meest bevordert, wordt openlijk en schaamteloos beloond met de onderscheiding van „Ere-Godloze".

Als ooit een Schaepman dichterlijk en visionnair mocht waarschuwen: „daar vaart langs heel de wereld een woeste doodsorkaan", dan lijkt ons nu het ogenblik gekomen, dat een wereldstorm wordt ontketend tegen de souvereiniteit van den Christus-Koning, tegen het gezag van God zelf.

De openlijke en schaamteloze strijd tegen God, tegen den Christus-Koning is een weloverwogen strategie geworden; Zijn eredienst moet worden onderdrukt en verboden, Zijn Koningsstandaard neergehaald, de opgroeiende geslachten aan Zijn naam en gezag vervreemd, de gelovigen vervolgd en geknecht, de geestelijke leiders en priesters gemarteld en vermoord, de tempels, kerken en Godgewijde plaatsen verwoest en plat gebrand.

De glorie van den Christus-Koning, de naam van God, moet van deze ondankbare aarde worden weggevaagd en aan de vergetelheid worden prijsgegeven. Het Christendom moet tot in zijn laatste herinnering worden uitgeroeid.

Het „Onze Vader" moet op onze lippen versterven; [illegible] het Rijk van den Antichrist wordt als de hoogste zegen de mensheid toegezegd.

In plaats van de verlossende Ster van Bethlehem, die bijna tweeduizend jaar als het teken van het komend heil de nachthemel van Kerstmis heeft verklaard, moet het nu de zilveren sovjetster zijn, die vrede en geluk over de aarde zal doen uitschijnen.

Reeds jaren en jaren lang heeft men heimelijk het Christendom trachten te ondermijnen, het Christenvolk van zijn Christus-Koning afvallig pogen te maken, door valse leerstellingen, door een verdorven lectuur en pers, door een ontuchtige kunst, door zedeloze vermaken, door een lichtzinnig leven van louter zingenot, door verleidingen tot zonde zonder tal.

Als eenmaal den Christus zelven heeft de Satan der verleiding ook den Chris- [illegible] terd „dit alles zal ik u geven als gij neerknielt en mij aanbidt".

Massa's hebben deze durende verleiding niet kunnen weerstaan.

En ook de God-getrouwen zijn vaak slap en krachteloos geworden. Als zij moedeloos in beproeving vallen, geven zij morrend aan God de schuld, omdat Hij hen niet dadelijk helpt, hun klachten niet aanhoort. Maar als Hij hun geluk en welvaart schenkt, zijn zij nog te meer geneigd Hem te vergeten.

Zij letten er niet meer op, hoe Christus eens ook tot Zijn Apostelen heeft gezegd: „zie, de Satan heeft naar u lieden verlangd, om u te ziften als tarwe, maar ik heb om u gebeden, en gij, bevestigt eenmaal weder uw broederen".

Vergeten hebben zij het woord van den Koning, maar in de verstrooiing van het leven nemen zij geen deel meer aan het Koninklijke Gastmaal Zijner edelmoedige liefde. Als de Koning uit de evangelische Parabel moet ook de Christus-Koning hen zo gauw verontschuldigd rekenen, dat zij op Zijn uitnodiging niet kunnen ingaan: nu eens, omdat zij het zo druk hebben met hun handelszaken en wereldse beslommeringen; dan weer omdat sport en spel beslag leggen op hun vrije tijd; dan weer omdat zij een vrouw hebben getrouwd, met wie zij van het leven moeten genieten.

[illegible] zo weinig acht meer op zich zelven, dat hun harten niet bezwaard worden in brasserij en dronkenschap en zorgen des levens, zo, dat de dag van het gericht hen niet plotseling overvalle, want „gelijk een valstrik", heeft Christus ons gewaarschuwd „zal hij komen over allen, die over heel de aardbodem wonen".

En toch reeds vaart langs heel de wereld een woeste doodsorkaan; er dreigt een nieuwe zondvloed van algehele vernietiging.

Wij voelen hem naderen, wij horen de donder van het dreigement al aanrollen; en toch bezinnen wij ons niet, leren wij de tekenen niet verstaan.

Doch zelfs Sodoma en Gomorha zouden nog gespaard zijn gebleven, als er tien rechtvaardigen te zamen waren gevonden.

Tien getrouwen slechts, dat is weinig; maar om deze tien getrouwen alleen zou God erbarmen gekend hebben.

God is liefde en erbarmen. Hij zond zijn dienaren en gezanten, de profeten, ter lering en vermaan tot de mensen; maar deze wilden hen niet verstaan. Zij stenigden en doodden hen; ten laatste zond Hij als de eigenaar van de wijngaard uit de parabel Zijn eigen en eengeboren Zoon, maar dezen sloegen zij aan het kruis, in de verwachting zich van Zijn erfgoed meester te maken en het onder zich te verdelen.

Doch de steen, zegt de H. Schrift, die de bouwlieden verwierpen, is de hoeksteen geworden, Jesus Christus Koning.

Van de geboorte of van het Christendom, van de eerste belijders, die in de Romeinse arena de marteldood stierven tot aan de jongste Christenhelden uit Spanje, die de dood ingingen met de jubelkreet en wapenroep „leve Christus-Koning!", werd Christus Rijk belaagd en bedreigd en toch [illegible] zal Zijn Rijk geen einde nemen".

Deze gedachte en ervaring moet ons, Christenen, in deze bange en ernstige tijd met moed, geloof en vertrouwen vervullen.

Christus-Koning leeft, regeert en heerst.

Christus de Koning der Heerlijkheid. En als wij vragen „Quis est iste Rex gloriae?", dan luidt het antwoord: „Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio."

Wie is Hij, die Koning der Heerlijkheid? „De Heer, de machtige en sterke, de Heer, de sterke in de strijd" Ps. XXIII

Hem kunnen geen kanonnen, bereiken, geen wapengeweld neerslaan, geen tanks vermorzelen, geen gifgassen bedwelmen.

Vrede, welvaart, geluk, beloofden ons dictators en leiders, Moskou en Genève maar wouden van kanonnen gapen ons tegen over muren van staal, de kraters van revolutie, broedermoord en burgerkrijgen barsten los.

Vrede en geluk is slechts daar, waar de standaard van den Christus-Koning wordt geheven en uitgedragen, Vexilla Regis prodeunt.

Onder deze vaan moeten wij ons scharen, deze koningsstandaard trouw blijven. Alleen de grondwet erkennen en beleven van dien Christus-Koning, die zich als de Redder en Verlosser der zondige wereld noemde „de Weg, de Waarheid, en het Leven".

Fier moeten wij ons tonen de wapenrok te mogen dragen van dezen Christus-Koning.

Geen Hakenkreuz, geen ster en geen sikkel, maar het Christus-Kruis moet ons teken en embleem zijn; niet uiterlijk zichtbaar op onze braverende arm, maar diep in onze ziel en ons hart.

Storm- en stootgroepen van moedig belijdende Christenen moeten wij vormen om het Rijk van den Christus-Koning te verdedigen en te handhaven.

Wij zullen in gesloten gelederen optrekken in onze belijdenis, actie, strijd voor de eer van Christus-Koning, onzen God opdat Zijn Naam geëerbiedigd, Zijn Wet erkend, Zijn geboden nageleefd worden.

Ieder van ons moet weer worden een „Miles Christi", een soldaat, een strijder van Christus-Koning.

En ons wachtwoord moet zijn het gebed.

Wij moeten ons aansluiten bij een „internationale gebedsbeweging", zoals de jonge priester en rector Louis Jamin nederig begon als het ontroerendste en schoonste mirakel van Banneaux, en welke zich nu al over honderd- en honderdduizenden in elf talen over de wereld heeft verbreid.

Een Christenleger van nederig maar standvastig biddenden, om de redding over de wereld en mensheid af te smeken, als eens in de dagen, toen het Turkengevaar Europa bedreigde.

Wij zeggen ons vertrouwen op in de groten en machtigen dezer wereld „in quibus non est salus"; alleen Christus-Koning kan ons helpen en verlossen van de tyrannie der duistere machten.

Morgen, het feest van Christus-Koning. De grote paradedag der ganse aaneengesloten Katholieke Christenheid. Een parade, die ons kracht en vertrouwen moet geven in de onoverwinnelijkheid van ons geloof.

Opent de poorten uws harten, opdat de Koning der Heerlijkheid kan binnentrekken.

Onze Heer Jesus, Christus-Koning, die leeft, en heerst in alle eeuwen der eeuwen.

P. HYACINTH HERMANS.

In het spectrum van bijna 10 millioen doden

ZAL DIT ONHEIL WEER OVER DE WERELD KOMEN?

„Ongetwijfeld hebben de oorlogvoerenden door een plechtig verdrag de vrede bezegeld, maar als die vrede is neergelegd in officiële documenten, dan is hij nog niet geschreven in de harten."

Encycliek „Ubi Arcano".

Dezer dagen hebben weer gestaan in het teken van een crisis, de meest ernstige crisis, die de wereld na de oorlog 1914—1918 gekend heeft. Het ging niet meer om conflict of geen conflict, het ging om een niet te localiseren oorlog, een wereldoorlog dus.

En of deze binnen afzienbare tijd niet komen zal?

En wij vragen ons af, of de vreselijke oorlogsjaren — die nauwelijks twintig jaar achter ons liggen — aan de wereld dan niets hebben geleerd, of een nieuwe generatie, die van deze verschrikkingen niets weet, dan nu reeds aan het woord is gekomen.

Het verleden is als het ware opgebouwd uit oorlogen; een Frans geleerde berekende enige tijd geleden, dat er in de 34 eeuwen, tussen 1500 v. Chr. en 1900 na Chr. slechts 227 vredesjaren zijn geweest. Maar tegenover die berekening kan men 'n andere kunnen stellen, en aantonen dat geen enkele oorlog ter wereld zo bloedig is geweest als de Wereldoorlog 1914—1918, en aan de hand van de laatste uitvindingen en technische verbeteringen op militair gebied zou men kunnen aantonen, dat een nieuwe wereldoorlog waarschijnlijk nog bloediger, nog tragischer en nog schandelijker zou zijn. De slachtoffers van enkele grote oorlogen uit het verleden, laten wij hier onder elkander volgen:

	Doden
Zevenjarige oorlog	551.000
Oorlogen der Franse Revolutie	1.400.000
Oorlogen van Napoleon	1.700.000
Krimoorlog	785.000
Oorlogen der Amerikaanse Onafhankelijkheid	700.000
Russisch-Japanse oorlog	6.244.000
Wereldoorlog 1914—1918	9.500.000

De laatste wereldoorlog heeft dus meer slachtoffers geëist dan de zeven grote oorlogen uit de laatste eeuwen.

Welk een zee van ellende over de strijdende mogendheden is gekomen, blijkt duidelijk uit de meer gespecifieerde getallen van de grote Wereldoorlog:

	Doden	Gew.
Duitsland:	2.036.897	4.184.557
Oostenrijk-Hongarije:	1.000.000	2.500.000
Bulgarije:	70.000	onbekend
Turkije:	325.000	onbekend
Frankrijk en koloniën:	1.400.000	2.700.000
Engeland en Dominions:	900.000	2.112.000
Rusland:	2.500.000	3.750.000
Italië	600.000	949.576
België	44.000	onbekend
Roemenië	159.000	onbekend
Servië	690.000	onbekend
Verenigde Staten	58.000	246.000

Deze sombere statistiek bevat alleen nog maar de getallen van diegenen, die op het slagveld stierven. Maar welk aantal slachtoffers zouden de statistieken over enkele jaren aan moeten geven van bij luchtbombardementen gedode onschuldige vrouwen en kinderen, wanneer nu een wereldoorlog nogmaals uit zou breken?

Aan de oorlog is nog een andere zijde, de financiële zijde, en als er nu opnieuw een wereldoorlog uit zou breken, dan zouden ook de financiële onkosten, die van de oorlog 1914—1918 overtreffen.

De oorlogkosten van de staten afzonderlijk bedroegen van 1914—1918 in gulden omgerekend ongeveer het volgende:

Groot Brittannië	f 129	milliard
Duitsland:	„ 117	milliard
Verenigde Staten	„ 112	milliard
Frankrijk	„ 75	milliard
Rusland	„ 68	milliard
Oostenrijk-Hongarije	„ 61	milliard
Italië	„ 26	milliard
Roemenië	„ 4	milliard
Turkije	„ 3½	milliard
België	„ 3	milliard
Bulgarije	„ 2½	milliard
Servië	„ 1	milliard

Naast deze directe verliezen komen nog de indirecte verliezen, schade en vernietiging van beroemde gebouwen, kunst, fabrieken enz. de verliezen tengevolge van de inflatie in verschillende landen, en tenslotte nog de revoluties die geleid hebben tot een vreselijke omwenteling in Rusland, waar de Tsarenmacht werd omvergeworpen. Het Duitse keizerrijk, zo glorieus opgebouwd in de vorige oorlog met Frankrijk (1870—1871) werd vernietigd. In dezelfde zaal, waarin in 1871 te Versailles de koning van Pruisen tot keizer van Duitsland werd geproclameerd, werd in 1919 het voor Duitsland vernietigde verdrag van Versailles gesloten. En in deze moeilijke uren vragen wij ons af: heeft de wereldoorlog dan niets geleerd? Millioenen terugkerende soldaten, millioenen schreiende moeders en weduwen riepen: nooit geen oorlog meer!

En onze gedachten gaan terug naar de woorden, die Paus Pius XI neerschreef in zijn encycliek „Ubi Arcano": Ongetwijfeld hebben de oorlogvoerenden door een plechtig verdrag de vrede bezegeld, maar als die vrede is neergelegd in officiële documenten, dan is hij nog niet geschreven in de harten."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De wereldmening is momenteel in twee categoriën verdeeld ten opzichte van de houding tegenover Duitsland.

De ene is de richting toegedaan van Chamberlain, die maar wil toegeven en de andere gaat meer in de richting van Roosevelt, zoals hij deze gisteren heeft uitgesproken in een redevoering.

In verband met een door de New York Herald Tribune gehouden enquete over de vrede, gaf de President aan Europa de waarschuwing, om zich buiten het westelijk halfrond te houden, en deze waarschuwing werd in nogal krasse termen uitgedrukt. Mr. Roosevelt zeide dat de wereld nooit een vrede zal kennen, zolang er millioenen personen zijn die hulpeloos zijn en vervolgd worden, terwijl hun vrijheid van gedachte en godsdienst hen ontnomen worden, zolang de wetten door geweld overtreden worden. Er kan geen vrede bestaan zolang de nationale politiek beschouwd wordt als een instrument om over de ganse wereld zwervers te verspreiden, die geen plaats kunnen vinden waar zij hun hoofd kunnen neerleggen. Er kan geen vrede bestaan zolang de economische middelen aangewend moeten worden om een intensieve bewapening te bekostigen.

De V. S. zullen hun bewapeningsprogramma ten uitvoer brengen, totdat Europa bereid zal zijn de vrede te bespreken met als voorwaarde de ontwapening.

Klaarblijkelijk zijn hier bedoeld de dictatoriale landen. Het is duidelijk genoeg.

Bovendien heeft Japan dezer dagen van Amerika nog een aparte nota gekregen over het optreden in China, waar het inbreuk maakt op de open deur politiek der mogendheden en geen rekening houdt met de bezittingen van de Amerikaanse burgers.

Dat Roosevelt's mening ook gedeeltelijk in Engeland gedeeld wordt, is bekend uit het ontslag van Duff Cooper, in welke vacature thans is voorzien.

Japan gaat intussen in China overwinnend voort en noch Chinezen noch Japanners schijnen na de val van Hankow aan een einde te denken. Italië heeft aan de Japanse regering een hartelijke felicitatie gestuurd met deze overwinning, terwijl de Paus thans pogingen in het werk stelt om tot een wapenstilstand te komen.

Een heel andere rede als Roosevelt, en meer in de geest van Chamberlain, heeft Daladier dezer dagen te Marseille uitgesproken. Frankrijk gaat de vriendschap zoeken van Duitsland en beroept er zich op, dat een conferentie te München veel te verkiezen is boven een oorlog. Wat natuurlijk niemand zal ontkennen. Maar een andere vraag is, of men altijd met conferenties klaar zal komen? Welk een succes zou Daladier b.v. verwachten van een bespreking met Hitler in zake de boven door Roosevelt genoemde punten? Dat Hitler zich zal houden

aan gesloten verdragen?

Dat Hitler aan zijn onderdanen vrijheid van mening en vrijheid van godsdienst zal verschaffen enz. enz.?

Daladier kan wel zeggen, dat een vreedzame oplossing van conflicten de muziek der toekomst moet zijn; Maar als men dan in een orkest zit met spelers die, wanneer er niet naar hun pijpen wordt gedanst, zo optreden als Hitler te Godesberg, dan zal Daladier maar beter zelfs de conferenties kunnen afschaffen. Tijd en kosten voor niets!

Uit de rede van Daladier blijkt echter nog meer.

We hebben er al op gewezen onlangs, hoe Frankrijk in de historie der laatste maanden een zeer ondergeschikte rol heeft gespeeld in de wereldpolitiek. Het was niet meer als de rol van schildknaap van Engeland. We wisten allen wel waarom; maar thans is in Parijs de officiele verklaring gekomen van Minister Daladier. Frankrijk zit aan de grond; de uitgaven overtreffen reeds jaren lang de inkomsten. Ziehier het succes van de politiek van het volksfront! Het kan zo niet langer, zegt Daladier.

Er is reeds lang voor gewaarschuwd. Nog dezer dagen lazen we daarover een beschouwing van den bekenden Engelsen geschiedschrijver en journalist Hilaire Belloc.

„De enige morele en daarom permanente kracht die tegenover het communisme in Frankrijk geplaatst kan worden, is — zoals in ieder land met een sterk katholiek verleden en een katholieke morele traditie — de Katholieke Kerk.

In andere landen kan het nationale gevoel als een tegenmacht in het getouw gebracht worden, maar in Frankrijk is het communisme op de duur alleen met de beginselen van het Katholicisme te bestrijden.

Tegen een beweging, welke er alles op gezet heeft, de armen tegen de rijken op te hitsen, kan de Katholieke Kerk de morele kracht plaatsen van een sociaal en godsdienstig systeem, dat enerzijds het eigendomsrecht erkent, maar anderzijds de onderdrukking der armen streng veroordeelt, **en dat streeft naar de afschaffing van de slavernij, in welke vorm ook, inclusief de halfslavernij van het industriële kapitalisme.**

Welke zijn nu de morele krachten van het Katholicisme in het moderne Frankrijk? De Katholieke Kerk in Frankrijk heeft een ontzaglijk grote traditie achter zich. De Franse natie werd in engere zin in het leven geroepen door de Katholieke Kerk, die in algemene zin de gehele West-Europese cultuur het aanzien gaf. De Franse nationale tradities staan nog geworteld in de katholieke zedenwetten en in de katholieke ideeën.

Maar tegenover dit voordeel staat het ongunstige feit, dat het Franse volk meer dan welke andere natie ook, geleden heeft aan het verval van het Katholieke Geloof.

En dit heeft in Frankrijk twee ernstige gevolgen gehad: op de eerste plaats kwam de politieke macht hierdoor in handen van de Vrijmetselaars, die door een schandelijk parlementair systeem het openbare leven vergiftigd hebben. Het tweede betreurenswaardige gevolg was, dat de katholieken overhelden naar de rijken, ten nadele van de arbeiders en de armen. Dit kwaad, waarvan de oorsprong ver in de historie terug ligt, kan — zoals elk kwaad — opgeheven worden, maar dit kan alleen geschieden door geduldige en langdurige bemoeiingen. Intussen staat het communistische gevaar voor ons.

Nu bezit de Katholieke Kerk in Frankrijk voor de strijd tegen de propaganda van Moskou een opmerkelijke kracht.

Maar daar deze kracht nog nieuw is, is er nog maar weinig de aandacht op gevestigd. Dit is altijd het geval bij krachten, die in wording zijn. Zij worden niet eerder waargenomen, dan voordat zij gerijpt zijn. Deze kracht is het denken en schrijven, wat echter geheel verschilt van apologetiek, maar waardoor toch de katholieke ideeën verdedigd worden, en waarin voor de sociale strijd een oplossing wordt gezocht in katholieke beginselen.

Deze nieuwe kracht komt natuurlijk voornamelijk aan het licht in zogenaamde „intellectuele kringen", dus in een numerieke minderheid.

Maar Frankrijk is een land, waar denken en schrijven veel meer invloed hebben dan in andere landen. In het verleden hebben voortdurend betrekkelijk kleine groepen hun generatie van hun ideeën doordrongen, en zelfs zo grondig, dat nauwelijks een mensenleeftijd na hun optreden het aanschijn der gehele natie veranderd was.

Nu staan wij weer voor het feit van zulk een nieuwe kracht. Zeker, zij heeft vele fouten en vergissingen begaan. Maar daarin ligt niet het gevaar van een nederlaag; het is veeleer te vrezen, dat een gewelddadige uitbarsting van het communisme deze beweging, die sinds een halve generatie aan het groeien is, zal tegenhouden of vernietigen, vooraleer zij tot volkomen rijpheid gekomen is.

Ontroerende vredesbede van den H. Vader.

„.....WIJ BIEDEN TOT REDDING EN VREDE DER WERELD GOD ONS LEVEN"......

We laten hier volgen de rede welke Z. H. de Paus in de crisisdagen heeft gesproken. Deze rede werd door de Vaticaanse zender uitgezonden en door radiozenders van bijna alle landen ter wereld gerelayeerd.

Omdat we hier op Curaçao geen tijd van uitzending wisten, werd deze rede hier niet beluisterd.

De H. Vader sprak langzaam en met bewogen stem, waaruit zijn diepe ontroering bleek, de volgende rede uit:

„Nu millioenen mensen nog leven in angst en vreze wegens het onmiddellijk dreigende oorlogsgevaar en wegens de dreiging van een slachting en een vernietiging zonder weergade, sluiten wij in ons vaderhart alle zorgen van onze kinderen.

Wij nodigen de bisschoppen, de geestelijkheid en alle gelovigen uit, zich vol vertrouwen met ons te verenigen in het meest volhardende en dringende gebed tot het behoud van de rechtvaardigheid, **de liefde en de vrede.**

Laten de mensen thans weer opnieuw hun toevlucht nemen tot deze ongewapende, doch onoverwinnelijke macht: het gebed, opdat de God, in Wiens handen het lot van de wereld berust, kracht moge schenken aan de regeerders, hun vertrouwen moge geven in de vredelievende middelen en wegen van geduldige onderhandeling en in een blijvende overeenkomst en dat Hij moge doen ontvlammen in hun harten alle gevoelens en daden, welke in overeenstemming zijn met de herhaalde woorden van vrede, welke geëigend zijn, de vrede aan te kweken en de leer van het Evangelie.

Onuitsprekelijk dankbaar zijn wij voor de gebeden, welke voor ons werden en nog worden gestort door de gelovigen van de gehele katholieke wereld en uit ons ganse hart bieden wij voor de redding en voor de vrede van de wereld God dit leven aan, dat, dank zij deze gebeden, door God is gespaard en zelfs werd vernieuwd.

Laat de Heer van leven en dood, indien zulks Zijn Wil is, van ons wegnemen de onschatbare gave van reeds zulk een langdurig leven, of, laat God indien Hij dat wil, de arbeidzame dagen van Zijn gekwelden en vermoeiden zwoeger nog verlengen.

Ons offer zal te zekerder en te volkomener worden aanvaard, omdat morgen de liturgische gedachtenis is van het deemoedige en tegelijkertijd heldhaftige martelaarschap van den Heiligen Wenceslaus en omdat wij aan de vooravond staan van het feest van den Allerheiligsten Rozenkrans, **dit heerlijke smeekgebed, aan de vooravond ook van de maand van de Heilige Rozenkrans,** wanneer alle katholieken der gehele wereld — hetgeen wij ook met de meeste ernst aanbevelen — de vurigheid en veelvuldigheid nog vermenigvuldigen van hun gebeden en devoties, welke reeds bij zovele gelegenheden de grote en vrijgevige tussenkomst hebben bewerkt van de Allerheiligste Maagd ten gunste van het lot der beproefde **mensheid.**

Met het volle vertrouwen, welke ons deze overwegingen geven, schenken wij de gehele katholieke wereld en het gehele mensdom onze vaderlijke zegen".

Arbeidersvreugde in het grootbedrijf.

De „Standaard" begint een artikel over dit onderwerp als volgt:

Het moderne grootbedrijf, met een staf van bekwame, dikwijls wetenschappelijk gevormde medewerkers, eist krachtige leiding. Onmisbare voorwaarden voor het bereiken van een hoge arbeidsproductiviteit is een beperking van de individuele bewegingsvrijheid van allen, die in de onderneming werkzaam zijn. Ieder heeft een bepaalde, wel-omschreven taak te vervullen. De een is gebonden aan den ander. Veel ruimte voor het volgen van persoonlijke opvattingen inzake de methode van arbeiden kan reeds daarom niet aan de werklieden worden gelaten. Maar moet hieruit nu volgen, dat zij in het geheel niet worden geconsulteerd over werkmethoden e.d.? Mag men hen zelfs onkundig laten omtrent de betekenis, die hun detailarbeid heeft voor het bereiken van de doeleinden der onderneming?

Deze vragen moeten naar het ons wil voorkomen, ontkennend beantwoord worden.

De beste werklieden lijden dikwijls onder morele miskenning nog meer dan onder een laag loon. Een mens, ook al is hij in een ondergeschikte positie werkzaam, heeft behoefte aan erkenning en waardering. Hij wil ook zijn mening wel eens zeggen over mogelijke wijzigingen in de arbeid, die hij dag aan dag moet verrichten. De toenemende ontwikkeling maakt vele arbeiders begerig naar het verkrijgen van een inzicht in de betekenis, die hun detailarbeid heeft voor het geheel. Ware in deze richting een en ander te bereiken, dan zou dit stellig veler arbeidsvreugde verhogen.

Politiek en Religie.

Wel zeer actueel voor Curaçao is de kwestie van de **basis ener politieke organisatie,** welke hieronder door een niet-katholiek blad behandeld wordt.

Naar aanleiding van het uittreden van prof. A. Josephus Jitta uit de Vrijz.-Dem. Bond schrijft de liberale „Avondpost" o.m.:

De hoofdzaak van prof. Jitta's betoog schijnt ons echter te liggen in het godsdienstig motief. Hij is (evenals wij!) meer en meer overtuigd geworden hiervan, dat èn van de democratie èn van de politieke organisatie „de aanwezigheid van een bepaalde, positieve religieuse overtuiging" basis moet zijn. Hij erkent dat die basis bij „sommige" vrijzinnig-democraten aanwezig is, maar zij is niet **essentieel** en wordt als zodanig ook **niet beschouwd.**

Het is een merkwaardige evolutie, die prof. Josephus Jitta doormaakt: van (joods) vrijzinnig-democraat tot anti-revolutionnair. In wezen eenzelfde evolutie, als prof. Kohnstamm heeft ondergaan, al is deze in zijn conclusie ten aanzien van de Bond niet zo ver gegaan. Wij voor ons echter waren over de uiteenzetting van prof. Jitta niet zo heel verwonderd. Zijn publicistische arbeid van de laatste jaren wees in deze richting. Wij willen hier bij voegen, dat wij zijn motivering ook zeer wel kunnen begrijpen. Tot op aanzienlijke hoogte zijn wij het zelfs met hem eens. Het is sinds lang ook onze onwrikbare overtuiging, dat een positief geloof de grondslag van elke goede staatkundige overtuiging moet zijn en dat de vrijzinnigen zich, met name ook in hun organisaties, op dit stuk veel te afzijdig en te onverschillig tonen, en zelfs al gauw geneigd zijn geestverwanten, die zulks menen, als „onvrijzinnig" te gaan beschouwen, en, geestelijk gesproken, uit hun rijen te verwijderen.

Het blad besluit:

De houding van prof. Jitta bevat een algemene les voor de vrijzinnigen.

Zolang zij in hun staatkunde en in hun staatkundige organisatie zo negatief staan tegen godsdienst en geloof als onmisbare waarden óók voor de politiek, zullen verscheidene gelovigen uit hun midden zich, zoal niet openlijk, dan toch particulier, van hen afkeren.

Prof. Jitta is niet de enige, die geplaatst wordt voor het dilemma, dat hem nu tot een moedig besluit **dreef. Wij kennen er méér.....**

DE H. VADER OVER DE JODEN.

Anti-semitisme ontoelaatbaar.

De H. Vader heeft onlangs een aantal Belgische pelgrims in audiëntie ontvangen. De pelgrims boden den H. Vader een Missaal aan, waarop deze het boek opende bij de canon der H. Mis en als volgt sprak:

„Uw geschenk is mij bijzonder dierbaar, juist omdat het een Missaal is. Het is één van de mooiste boeken, die er bestaan, omdat het ook op de gebeurtenissen van de dag steeds het juiste licht doet schijnen. Luister eens naar deze woorden van de canon:

Gewaardig U op deze offerande met genadigen en goedertierenden blik neer te zien en ze welwillend te aanvaarden, gelijk Gij U gewaardigd hebt te aanvaarden de gaven van Uw gerechten dienaar Abel, het offer van onze aartsvader Abraham, en het heilig offer, de vlekkeloze offerande, die Uw hogepriester Melchisedech U heeft opgedragen.

Dit is het gebed, dat wij bidden op het plechtigste moment van de Mis, na de consecratie, als het Goddelijk slachtoffer wezenlijk geofferd is. Offer van Abel, Abraham en Melchisedech; de hele godsdienstige geschiedenis van het menselijk geslacht in drie grote perioden. Het offer van Abel: het tijdvak van Adam; het offer van Abraham: de godsdienst en de wonderlijke geschiedenis van Israël; het offer van Melchisedech: het begin van het christelijk tijdvak en van de christelijke godsdienst.

Merk goed op, zo ging de H. Vader voort, dat Abraham genoemd wordt onze aartsvader, onze stamvader. Antisemitisme is niet verenigbaar met de sublieme gedachte en werkelijkheid, die door deze tekst wordt uitgedrukt: het is een beweging, waaraan christenen niet kunnen deelnemen".

De H. Vader haalde hierna St. Paulus aan, waar deze spreekt over onze geestelijke afstamming van Abraham:

„De belofte was gedaan aan Abraham en zijn nakomelingen en verwezenlijkt door Christus, van Wiens mystieke lichaam wij de ledematen zijn. Door Christus en in Christus zijn wij Abraham's nakomelingen. Neen, het is niet mogelijk voor christenen om deel te hebben in het anti-semitisme. Wij geven volkomen toe, dat ieder het recht heeft om zich te verdedigen en maatregelen te nemen, om zich te verweren tegen al wat zijn rechtmatige belangen bedreigt, maar anti-semitisme is ontoelaatbaar. Wij zijn geestelijk semieten..."

(Gelderlander).

NEDERLAND.

DE „PROTESTANTSE NATIE"

In de „Groene" bespreekt mr. W. Verkade een jubileumnummer van „Etheto", het orgaan der Nederlandse Christen-Studenten-vereniging. Na eerst iets gezegd te hebben over een artikel van prof. P. Scholten schrijft mr. Verkade:

Theologische eigenaardigheden treft men eveneens in de beide andere opstellen aan; maar bovendien gaan deze gepaard met een koppeling van Oranje aan het protestantisme die onvermijdelijk alle Rooms-Katholieken tot tweede rangs burgers van Nederland en tegenstanders van de monarchie zou maken, wanneer dit standpunt min of meer algemeen aanvaard zou worden. En niet alleen de katholieken maar ook Nederland-buiten-de-waterlinie mag niet veel bijzonders heten in onze natie: alleen Holland en dan nog speciaal het Calvinistisch Holland „schiep van de Schelde tot de Dollard een geestelijke eenheid, die natievormend was", schrijft b.v. prof. Z. W. Sneller. **Dat in een dergelijke beschouwingswijze wel de namen van Revius en Starter** en niet die van Vondel en Hooft, wel de namen van Jacobs, Averkamp en Terborch en niet die van Rembrandt en Rubens voorkomen, dat het Stadsfries niet als een verbastering van volkskracht wordt gezien maar als een bewijs van Hollandse cultuurkracht wordt genoemd, is van een dergelijke zienswijs alleen maar de consequentie, die de onhoudbaarheid van het uitgangspunt onderstreept.

Men kan het Koningshuis bijna geen groter kwaad doen dan het aan deze gedachtengang te koppelen. Men maakt het daarmee weer tot partij als in het conflict tussen Maurits en Oldenbarneveldt en tussen de Patriotten en Prinsgezinden. En bovendien verbindt men het met een zeer zwakke partij, die nog geen zesde van het Nederlandse volk achter zich heeft. Misschien is er wel een periode in onze geschiedenis geweest dat de Calvinistische leiding in de staat gunstig heeft gewerkt, maar ze heeft noch in de bedoeling van den stichter van onze staat, de eerste Oranje, gelegen, noch heeft ze altijd gunstig gewerkt, — men denke aan de verdrukking van de generaliteitslanden, aan de eenzijdige en kwetsbare economische structuur van Nederland, aan de vele twisten in de Republiek over de suprematie van Holland, aan de ongelukkige afloop van de vereniging met België —; noch biedt ze voor de volkseenheid in de toekomst enig perspectief.

Tenslotte is daar dan nog het artikel „Verkondiging en Wijding", van dr. R. C. O. Noordmans. Als goed Barthiaan zegt deze natuurlijk zeer behartigenswaardige dingen, ter voorkoming van te nauwe verbinding van Evangelieprediking en Oranje-liefde, van aanbidding van God en huldiging van mensen. Maar vaststellend, dat men onmogelijk vooraf kan weten, wanneer Oranje wel en wanneer Oranje niet als instrument van Gods leiding handelt, neemt deze zeergeleerde auteur toch weer zeer eenzijdig Protestants en tamelijk willekeurig, deze leiding op bepaalde ogenblikken in de geschiedenis aan. Is alleen de Protestantse Kerk, de kerk van Christus, dat de overwinningen van koning-stadhouder Willem III tonen, dat „Christus Zijn kerk ook in toekomst niet zal verlaten"? Zijn wij in ons land nu waarlijk zoveel vromer dan de omliggende landen dat da Costa's dichtregels over Nederland als „Israël van het Westen" nog weer eens aan de vergetelheid moeten worden ontrukt?

Wij hadden hoop gehad, dat de mythe van „de Protestantse natie", die in de grond evenzeer een mythe is als die van het Derde Rijk, plaats had gemaakt voor nuchtere en rechtvaardiger inzichten. Het blijkt, dat er nog resten van blijven rondspoken. En als voorlichting van studenten, wier eerste taak is de waarheid te zoeken, kunnen wij deze proeve van vermenging van geschiedeniswetenschap en theologie niet toejuichen.

EEN ROOMS LIED.

Wij lezen in „Ons Noorden":

In protestantse kringen in Haarlem is enige deining ontstaan omdat in de vroegere Katholieke St. Bavo, thans in protestantse handen, bij een door de gemeente gegeven concert een...... Rooms lied is gezongen. De Standaard meldt daaromtrent, dat in de vergadering van de bijzondere kerkeraad der Ned. Herv. Kerk van Haarlem werd „de pijnlijke indruk tot uiting gebracht", „gewekt bij de herdenking van het 200-jarig bestaan van het orgel in de Grote Kerk op 13 September door het zingen van een speciefiek Rooms lied in dit kerkgebouw, dat aan de protestantse eredienst is gewijd. Velen hebben hun ontstemming daarover uitgesproken.

De kerkeraad deelt in zijn heel dit gevoelen en besluit daar schriftelijk kennis van te geven aan het college van B. en W., daar het jubileumconcert uiting van het gemeentebestuur en geen kerkelijke instantie verantwoordelijk is voor de inhoud van het programma".

Het blijkt verder, dat gedoeld wordt op het door Jo Vincent gezongen lied „La Procession", dat een verheerlijking betekent, zo wordt gezegd, van de echt Roomse processies.

Het blad deelt dan verder mee, dat de Kerkeraad een protestschrijven heeft gezonden aan B. en W., het welk eindigt als volgt:

„Waar dit concert plaats vond in een kerkgebouw, gewijd aan de Protestantse eredienst en te voren te verwachten was, dat mensen van uiteenlopend godsdienstig gevoelen daarbij zouden samenkomen, daar was het naar het oordeel van de Bijzondere Kerkeraad zeer gewenst geweest het programma zodanig te stellen dat ook niemand aanstoot zou kunnen nemen aan de inhoud der liederen".

Zou deze zo overgevoelige Kerkraad, zo besluit 't blad, die zich al bezwaard gevoelt door 't zingen van overigens profaan kunstwerk, dat alleen 'n katholieke plechtigheid tot motief heeft, niet weten, dat zij geregeld vergadert en godsdienstoefeningen houdt in 'n Kerk door katholieken uitsluitend voor de kath. eredienst gebouwd.

Dat in haar kerkgebouw vroeger niet alleen katholieke liturgische gezangen ten hemel stegen, maar ook de katholieke leer eeuwen gepredikt is en dag in dag uit het H. Misoffer opgedragen is.

Een kerkeraad die zo overgevoelig is voor „Roomse uitingen" moest toch consequent zijn en zo spoedig mogelijk dit katholieke kerkgebouw verlaten en aan de „verfoeide Roomsen" weer afstaan.

En uit eigen middelen een eigen nieuw kerkgebouw stichten van alle Roomse smetten vrij.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens congregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens congregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens congregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

4.45 Vroegmis.
6.— H. Mis voor de Portugezen.
7.— H. Mis voor de kinderen.
8.15 Hoog-Mis.
4.30 Lof.

In de week dagelijks de H. Mis 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m. en daags voor iedere grote feestdag.

VAN MORALITEIT GESPROKEN.

Dezer dagen ontdekten we in „Het Handelsblad" de volgende veelzeggende advertentie:

Huwelijk. 44 jarige gescheiden aristocraat uit Boedapest met goed voorkomen, prima relaties, waardevolle licentie, 5000 Pengö rente, zoekt passende, goed gesitueerde dame als echtgenote. **(Godsdienst bijzaak)** waardoor hij kan komen tot een vertegenwoordiging voor Hongarije of Balkan, met hoog inkomen. Brieven etc.

We wijzen alleen maar op een paar puntjes, aldus „Oons Noorden": Wie is er nu eigenlijk niet toelaatbaar, de man die op hetzelfde moment zijn wettige vrouw verstoot, en een andere vrouw trouw belooft, of de vrouw die gelooft in de woorden van deze „handige" zakelijke „aristocraat". Men zal niet den „aristocraat" mogen veroordelen, want wat hij doet is geheel in overeenstemming met de hedendaagse huwelijksmoraal. Alleen „duisterlingen" kunnen die moraal nog niet waarderen.

Deze „aristocraat" blijft zeer modern en vraagt een vrouw alleen „om te komen tot een goede vertegenwoordiging, met hoog inkomen."

Als hij dat doel bereikt zal hebben, kan het middel, de vrouw, weer worden heen gestuurd, hij is en blijft zakelijk en mijdt dus alle overbodige rompslomp.

„Godsdienst bijzaak". Natuurlijk, dat spreekt van zelf. Het moet den „aristocraat" tot eer worden nagegeven, dat hij in alle geval geen huichelaar is. Maar het blijkt hier ook zonneklaar, dat die jammerlijke verlaging van de eer van de vrouw, van de huwelijksmoraal, het logisch gevolg is van godsdienstloosheid.

Het is een leerzame advertentie van die Hongaarse „aristocraat."

CURACAO.

AFKOOP VAN BESCHAVING.

Onlangs heeft de Tijd een klacht van een Nederlandse missionaris in Suriname gesignaleerd (en door ons overgenomen) over het optreden van Amerikaanse filmers, die arme inwoners van Paramaribo tegen een beloning van een dollar per dag hadden gemonsterd om mee te doen — na te hebben afgelegd, wat zij aan beschaving hadden verworven — aan enige oervolk-scènes die de missionaris ten dele als „beastly" qualificeerde, welke de Amerikanen wensen te filmen en waarvoor geen echte „wilden" genoeg aanwezig waren.

Het Eerste Kamerlid, de heer Bruineman, heeft omtrent deze aangelegenheid reeds een vraag gericht tot den minister van Koloniën.

Van de zijde van Metro-Goldwyn-Mayer, de filmonderneming, waarvoor deze opnamen werden gemaakt, wordt nu aan de Tijd meegedeeld, dat deze negerdansen slechts bestemd zouden zijn voor het filmarchief der onderneming en niet in een speelfilm zullen worden vertoond, terwijl een serieus onderzoek zal worden ingesteld om vast te stellen of er inderdaad „ontoelaatbare of zelfs maar minder wenselijke dingen zijn gebeurd" en strenge maatregelen zullen worden getroffen, zo dit het geval blijkt te zijn.

Het eerste punt van de bestemming van de gemaakte opnamen, voor archief dan wel voor speelfilm (van andere zijde werd n.l. een speelfilmtitel genoemd), doet weinig ter zake, daar hier geen kritiek werd geoefend op een film, maar op de monstering van acteurs voor bepaalde voorstellingen. Ook al had de filmopname een soort van wetenschappelijke bedoeling, dan zou zij als opzettelijke afbraak van beschaving even afkeurenswaardig zijn.

Het verheugt dan ook te vernemen, dat de M.G.M. — die er, naar zij meedeelt, trots op gaat, dat nog geen van haar films door het „Legion of Decency" werd afgekeurd — de zaak ernstig zal onderzoeken en zo nodig maatregelen zal treffen.

Intussen interesseert ons de verantwoordelijkheid van de Amerikaanse filmoperateurs minder sterk en minder direct dan die van de plaatselijke overheden, die deze vertoning en monstering zou hebben gelicenteerd of althans toegelaten. Daarover zal de minister van Koloniën wel spoedig opheldering geven.

VOOR DE KATHOLIEKE PERS.

In de „Heraut van het Heilig Hart" schrijft pater Hyacinth Hermans over de algemene intentie voor October, door den H. Vader aangegeven: „Gebed voor allen, die ijveren voor de katholieke pers, radio en film". Hij schrijft o.m.:

Wiens woord men leest, diens woord men spreekt. Katholieken, die geregeld vrijzinnige en neutrale bladen lezen, zullen er onvoorwaardelijk toe komen over vele dingen als: huwelijk, familie, leven, opvoeding, deugd, lichaamscultuur, ontspanning, vermaak en de openbare goede zeden, even vrijzinnig te gaan oordelen als hun door hun vrijzinnig lijfblad dagelijks wordt voorgepraat.

In goede ogenblikken horen wij deze beschamende erkenning dan ook wel uit de mond van die katholieken, die niet kunnen nalaten dergelijke bladen te lezen.

„Och, wij zouden wel graag het blad opgeven, maar wat baat het, als wij alléén dat doen. Voor een algemene actie zouden ze wel voelen.

Maar daarbij vergeten ze, dat zij toch allereerst voor hun eigen heil hebben te zorgen en daarom zou ook zo'n enkele opzegging van een abonnement consequent reeds zijn waarde hebben.

En dan nog wat een voorbeeld en leerschool voor de kinderen, die toch ook deze kranten onder de ogen krijgen, en er als het ware mee worden opgevoed.

Volkomen juist is dan ook wat wij eens ergens in een boek over opvoedkunde hebben gelezen „nicht nur was die Eltern sind, auch was sie lesen ist für die Kinder von Bedeutung". Als onze tijd een tijd is van ontredderde en gebroken gezinnen, ook helaas onder katholieken en zelfs onder katholieken, die door stand en traditie geacht zijn de toon moesten aangeven, dan mag daar voor een overgroot deel de schuld gezocht worden in het regelmatig lezen van vrijzinnige en neutrale dagbladlectuur. Neutraal? Want wij weten heel goed dat inzake huwelijk, familieleven, opvoeding, deugd, lichaamscultuur, amusement en openbare goede zeden er geen neutraliteit kan bestaan.

En wat wij hier zeggen van het gewone dagblad kan, en in nog sterker mate, gelden voor de geïllustreerde periodieke pers. Er was een tijd, en nog niet zo lang geleden, dat zelfs een ernstig vrijzinnig blad aanstoot nam aan een bad- en strandnummer van „Het Leven".

Tegenwoordig zijn zowat alle bladen strand- en badnummers geworden, en met „De Lach" kan er niet meer gelachen worden als het niet bloot en naakt is.

Als wij dan in deze dagen getuigen zijn van een breed opgezette Actie voor God — is het niet een zeer bedenkelijk symptoom dat zo iets nodig moet worden geacht? — mogen wij dan minstens niet verwachten, dat een katholiek althans begint met een katholieke krant te lezen?

Als er door deze maand gebeden moet worden voor hen, die de katholieke pers bevorderen, dan moet dit ons inziens eens gebed zijn, niet speciaal voor uitgevers, directeuren en redacteuren, maar een gebed voor alle katholieken, opdat zij er toe zullen komen, als een openlijke belijdenis van hun geloof, zich op een katholieke krant te abonneren, die krant te lezen, te kopen en in het openbaar er mee te verschijnen.

KRO

Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Wereldprogramma
Zondag, 30 October 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „De H. Paulus van het Kruis in de geschiedenis van het geestelijk leven" door Pater Oswald C. P.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Voor Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via P.H.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. De Film in Nederland. door A. van Domburg
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

De Adjunct-commies I. Bouwman is met ingang van de 5de November 1938 eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekkingen van Ontvanger, chef van het Postkantoor en hypotheekbewaarder op St. Eustatius, overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld ten kantore van den Koloniaal Ontvanger.

De klerk Edgardo Salas, werkzaam ten kantore van den Koloniaal Ontvanger alhier, is met ingang van de 5de November 1938 overgeplaatst naar Aruba en werkzaam gesteld ten kantore van den Ontvanger aldaar.

Met ingang van de 26ste November 1938 is de Adjunct-commies, werkzaam ten kantore van den Ontvanger op Aruba, J. N. Rojer, eervol ontheven van de functie van kasbeheerder van de Vreemdelingendienst op Aruba, overgeplaatst naar Bonaire, belast met de waarneming der betrekkingen van Ontvanger, Chef van het Postkantoor, benoemd tot Secretaris van de Raad van Politie en dienstdoend ambtenaar van het Openbaar Ministerie in het Kantongerecht op de Benedenwindse eilanden, zittingsplaats Bonaire en aangewezen als den Ambtenaar door wien het notarisambt op genoemd eiland zal worden uitgeoefend.

Met ingang van de dag, waarop hij de hierna genoemde diensten zal hebben overgedragen, is de adjunct-commies M. J. Huith eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekkingen van Ontvanger, Chef van het Postkantoor, Secretaris van de Raad van Politie, en van de verdere uitoefening van het notarisambt op Bonaire, overgeplaatst naar St. Eustatius en belast met de betrekkingen van Ontvanger, Chef van het Postkantoor en Hypotheekbewaarder op laatstgenoemd eiland.

Aan de tijdelijk schrijfster ten kantore van den Gezaghebber van Aruba, Mej. E. C. Eman, is wegens ziekte, elf dagen vrijstelling van dienst verleend.

De Assistent bij de gouvernementsaccountantsdienst alhier A. van Waveren is bevorderd tot adjunct-accountant.

In de commissie, welke den Gouverneur zal hebben te adviseren over de wenselijkheid van eventuele bemoeiingen van het Bestuur ten aanzien van de volkscultuur en van een betere literair-economische ontwikkeling der bevolking, zijn benoemd:

Tot leden:

A. Hermus, Inspecteur van het Onderwijs,

R. S. de Lannoy, Apotheker.

M. M. Pinedo, Redacteur v/d Boletin Comercial.

M. Quak, procuratiehouder v/d Curaçaose Handel Maatschappij.

J. L. T. v.d. Veen Zeppenfeldt, Vicaris Provinciaal.

tot lid en Secretaris: Ph. J. Evertsz, Secretaris van de Kamer van Koophandel.

Tot tijdelijk telefonisten bij de Lands Telefoondienst alhier zijn benoemd: Mej. A. Cras, Mej. M. J. Andreas en Mej. E. Semerel.

Aan de telefoniste bij de Lands Telefoondienst alhier Mej. R. Casser, is op haar verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. J. Aniseta is benoemd tot telefoniste bij de Lands Telefoondienst alhier.

De heer L. J. M. Henriquez is op zijn verzoek eervol ontslagen als plaatsvervangend lid van de Bioscoopcommissie op Aruba, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

De heer Mr. Frans Freker is benoemd tot plaatsvervangend lid van de Bioscoopcommissie op Aruba.

Aan den klerk werkzaam ter Griffie van het Hof van Justitie op Curaçao, W. G. Buncamper, is wegens andere redenen dan ziekte, vier weken vrijstelling van dienst verleend.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

VOETBALWEDSTRIJDEN.

Aanstaande Zondag, 30 October, zullen er twee interessante wedstrijden plaats vinden op Mundo Nobo.

Om 3 uur n.m. wordt een wedstrijd gespeeld van een combinatie-elftal van de beste spelers van de B-klasse verenigingen tegen het 1ste elftal van de Ver. „FEYENOORD", die in het begin van dit jaar gepromoveerd is tot de A-klasse.

Om 4 uur 15 min. n.m. zal het 1ste elftal van „ASIENTO" een oefenwedstrijd spelen tegen het Bondselftal.

Voor beide wedstrijden heerst een groot enthousiasme onder het voetbalminnend publiek.

TROPIC BAKERY.

Het grootse gebouwencomplex waaraan de firma E. en G. Martijn reeds maanden bezig is, schijnt tot voltooiing gekomen te zijn.

De eerste producten mochten we dezer dagen ontvangen in de vorm van een doos gesorteerde koekjes, zowel zoet als zout, die we allezins kunnen aanbevelen.

Het adres is Tropic Bakery, Rode weg.

TENNISSTERREN OP CURAÇAO.

De beide bekende Amerikaanse tennisspelers, waarvan een wereldkampioen Fredd Perry en Ellsworth Wines Jr., komen 15 Nov. per S.S. Santa Elena op Curaçao. Zij zullen hier de gast zijn van de Curaçaose Sportclub en daar een match spelen.

Curaçao zal de 15de November een unieke gelegenheid hebben om twee der beste tennisspelers der wereld te zien, want Fred Perry is op het ogenblik professional tennis kampioen van de Verenigde Staten, terwijl Wines professional wereldkampioen is.

Wij twijfelen er dan ook niet aan of alle beschikbare ruimte zal op de C.S.C. zijn bezet, als om vier uur n.l. de twee tenniskampioenen het strijdperk betreden.

De prijzen der plaatsen zijn gesteld op ƒ 5.—; 4.— en ƒ 3.—.

Reeds derzelfde avond zullen Perry en Wines per Santa Elena weer naar New York vertrekken.

AANRIJDINGEN.

Op 20 October 1938, is op de weg rond het Schottegat, een luxe auto, bestuurd door den 47-jarigen V. geslipt, met het gevolg dat hij met de auto tegen een langs de weg staande muur terecht kwam. Twee inzittende kinderen liepen hierbij lichte verwondingen op.

In de namiddag van Zaterdag j.l. had op het kruispunt van wegen Salinja — Dominquito en richting Suikertuintje, op de weg rond het Schottegat, een aanrijding plaats tussen een luxe auto en een watertruck. Hierbij liep de bestuurder van de watertruck niet ernstige verwondingen op. De opgelopen verwondingen waren echter van dien aard dat opname in het hospitaal nodig werd geacht. Een onderzoek naar de oorzaak der aanrijding wordt door de Politie ingesteld.

Op Zaterdag j.l. had op de weg nabij Zegoe een aanrijding plaats tussen twee vrachtauto's. De bestuurder van een der auto's liep hierbij niet ernstige verwondingen op. Naar de oorzaak der aanrijding wordt een onderzoek ingesteld.

DIEFSTALLEN.

Door de 44-jarige wasvrouw S. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstad van loterijbiljetten. Een onderzoek wordt ingesteld.

De 43-jarige P. heeft bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van zijn vulpen. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door den koopman Da C. G. is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een spaarbankboekje. Naar den dader wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

FILMBESPREKINGEN.

De avonturen van Marco Polo (Cinelandia).

In de dertiende eeuw — de dichter Dante weet er nog van mee te praten — is een avontuurlijk aangelegde Venetiaan te land via Perzië naar het Oosten getrokken en heeft vermoedelijk zelfs China gezien. Toen hij terug kwam, wist hij natuurlijk te vertellen (en misschien ook wel een beetje te fantaseren) en zijn reis kreeg langzamerhand legendarische allures.

Maar geen van die legenden zal het zo bont gemaakt hebben als de Amerikaan, die Marco Polo verliefd laat worden op de dochter van China's keizer en met haar laat trouwen..

Nu zou fantasie nog wel te vergeven zijn, als het maar geen stumperige fantasie is. En dat is hier van a tot z het geval.

Venetianen met snorrebaarden, chinezen met het uiterlijk van een bretonse boer, Chinese hellebardiers met een schild en houten sabel, waarvoor derderangstoneel zich zou schamen.

Indien de hele film zou kunnen worden opgevat als een persiflage van historische toestanden, zou men er vrede mee kunnen hebben. Dan zou men kunnen spreken van een goedkope aardigheid. Maar aangezien de film iets serieuser schijnt te moeten worden opgevat, kan men beter spreken van goedkoop bedrog.

De wereld wil bedrogen worden. De Amerikaanse wereld nog veel meer dan de Europese.

H[illegible] X.

„Live, love and learn". (Roxy).

In artistenkringen kan het vreemd toegaan, maar zoals ons de film „Live, love and learn" wil doen geloven, is zelfs voor een oningewijde in de gewoonten dier kringen al te ongeloofwaardig.

Een huwelijk, gesloten vlak na de eerste kennismaking, onbetaalde rekeningen, een grote collectie dranken en een nergens gemotiveerde plotse benieuwdheid van den schilder Bob Graham, maken de hoofdschotel uit van dit Amerikaans product.

Af en toe ontbreekt de goede humor niet, maar helaas te zelden om de inhoud op de koop toe te nemen.

Van een hoogstaand amusement, laat staan van enig kunstgenot kan dan ook in deze film niet gesproken worden.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

In Duitsland werden in de laatste dagen verschillende Polakken en Joden gedetineerd en over de grens gezet.

In Berlijn bedroeg dit aantal aan Polakken 1000. In Wenen aan Joden 2000.

2000 Italiaanse landbouwers zijn als kolonisten naar Lybië vertrokken.

In Marseille heeft een geweldige brand gewoed in een warenhuis en een hotel. Doordat de meisjes in het warenhuis uit de ramen sprongen, werden er 20 gedood.

In het hotel waren gehuisvest minister Daladier en verschillende kopstukken van de Radicaal Socialisten, die daar juist een congres hielden.

Vele documenten gingen verloren.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Het voorlopig kamerverslag over de Defensiebegroting 1937 werd goedgekeurd. De vergroting van het contingent en de verlenging van de eerste oefentijd vonden thans vrijwel algemene waardering, evenals de inhaling van de achterstand van het materieel.

Verder werd bepleit een versterking van de grensbewapening tegen gemotoriseerde invallen, en versterking van de economische weerbaarheid.

1 2

Copyright P.I.B. Box 6 Copenhagen

3 4

ADAMSON HEEFT EEN NIEUWE WAGEN.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

MUNDO — NOBO

30 Oct. 1938	Bondseftal — Asiento 1. (Elfrink.)	
30 Oct. 1938	Feyenoord — B-klassers-elftal (Corsica.)	*
6 Nov. 1938 A-klasse	Feyenoord 1 — Jong Holland 1	
6 Nov. 1938 B-klasse	Arsenal — D.C.C.	*
6 Nov. 1938 Junior-klasse	Hercules — Jong Holland	**
13 Nov. 1938 A-klasse	Asiento 1 — S.U.B.T. 1	
13 Nov. 1938 B-klasse	Be Quick — Jong Curaçao	*

RIO CANARIO.

30 Oct. 1938	GEEN WEDSTRIJDEN.	
6 Nov. 1938 Res.A-klasse	Asiento 2 — Hercules 2	*
13 Nov. 1938 Res.A-klasse	Hollandia 2 — Transvaal 2	*

SCHERPENHEUVEL.

30 Oct. 1938	GEEN WEDSTRIJDEN.
6 Nov. 1938 B-klasse	Atletico — Sparta
13 Nov. 1938 Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 3 uur n.m.
De met ** aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur.

OEFENWEDSTRIJDEN TE HOUDEN OP ZONDAG 30 OCTOBER 1938, OP HET SPORTTERREIN MUNDO NOBO.

3 uur n.m.

COMBINATIE 2DE KLASSERS — FEYENOORD 1.

Opstelling „Combinatie" (Wit shirt, witte broek).

M. Damasco (Sparta)

E. de Lannoy (J. Cur.) — J. Inecia (Atletico)

A. Sillië (D.C.C.) — G. Salomon (Atletico) — G. Williams (J. Cur.)

J. Sillië (D.C.C.) — A. Antonio (D.C.C.) — P. de Haas (J. Cur.) — A. Rosina (Be Quick) — O. D. Lopez (Arsenal)

Res. A. Cato (Hilv.) E. E. Cijntje (Sarta), A. Pietersz (Be Quick), E. de Windt (J. Cur.).

O

4.15 uur n.m

BONDSELFTAL — ASIENTO 1.

Opstelling Bondselftal: (Blauwe trui, zwarte broek).

J. Pinedo (Herc.)

A. J. Maduro (S.U.B.T.) — Hollander (R.C.C.)

W. Leers (J. Holl.) — A. Sentiago (J. Holl.) — E. Leonora (J. Holl.)

Pardo (J.Holl.) — J. Ramirez (J. Holl.) — C. Bosch (S.U.B.T.) — A. de Castro (R.C.C.) — Rondijk (R.C.C.)

Res. L. Jandroep (S.U.B.T.), Royer (J. Holl.), Bernabela (Feyenoord.)

BOEKBESPREKINGEN.

PAN — EUROPA

Een kookboek waarin meer gepraat dan gekookt wordt.

Wie bij de titel schrikken mocht voor een boek over alweer „internationale politiek, en dus internationale verwikkelingen"... hij wezen gerust. Het is een vrolijk, ietwat zonderling geschriftje, waarin Albert en Magda Kuyle met hun lezers praten, koken, eten, en... in ieder geval niet vervelend zijn.

De enkele recepten die tussen de tekst verspreid staan, mogen onder kundige handen tot hun recht komen...... méér toch zal dit boekje den lezer bekoren die lenig proza, goede invallen, ironische opmerkingsgave en nergens verbitterde satyre waarderen kan.

Het werkje springt van de hak op de tak, en de rake, humoristische illustraties van Karel Thole sluiten zich wonderwel bij de tekst aan. Een on-Nederlands boekje, in zoverre het niets zo schuwt als „zwaar op de hand te zijn".

Verkrijgbaar bij de St. Augustinusboekhandel, St. Thomas College.